

ఓం నమశ్శివాయ నమో నమః

మహోన్నతమైన హిందూ సనాతన ధర్మం
విజయసాధనకై సూచించే దివ్య పూజలు
WAY TO SUCCESSFUL DIVINE LIFE

సంకలనం:
హిందూ సహకార సమున్నత
సంస్థ ట్రస్టు

హిందూ యువజన ఆధ్యాత్మిక సేవా సంఘం

HINDU YOUTH SPIRITUAL SEVA SANGAM

&

హిందూ సహకార సమున్నత సంస్థ

HINDU UNITED PROGRESSIVE MOVEMENT

Dhuraimurugar Shiva Meditation Complex,
Palani - Dindigul Main Road, Kanakkanpatti (Post),
Palani, Dindigul District - 624 613, Tamilnadu.

₹: 10/-

మూలమంత్రము యొక్క మహిమ

గురువుగారిని కలిసి మంచి పరిష్కారములు తెలుసుకోవడానికి సమస్యలతో సతమతమవుతున్న కొందరు వరుసగా కాచుకొని కూర్చున్నారు. ఆ వరుసలో మేముకూడా వున్నాము. వ్యాపారం మందగొండిగా సాగడం, అర్థిక ఇబ్బందులని తట్టులేకపోవడం, మనస్సులో కలతలు, చిరకాల వ్యాధులు, మధుషానానికి బానిసవడం, వివాహం జరగకపోవడం, సంతానప్రాప్తి లేకపోవడం ఇత్యాది సమస్యలు గలవారును, చదువు ఒంటబట్టక పరితపించే విద్యార్థులు అక్కడ కాచుకూర్చున్నారు.

అప్పుడు మాకొక ఆలోచన కలిగింది. అక్కడికి వచ్చినవారి సమస్యలని అడిగి తెలుసుకొని, వారి విలాసాన్ని కూడా అడిగి తీసుకున్నాం. ఒక్కొక్కరు లోపలకెళ్ళి గురువుగారిని కలుసుకొని బయటికి వస్తున్నప్పుడు “ఏం చెప్పారు” అని అడిగాము. దానికి వారు....

ఓం నమశ్శివాయ నమో నమః

ఓం నారాయణాయ నమో నమః

ఓం సచ్చిదానందాయ నమో నమః

ఓం సద్గురునాథాయ నమో నమః

అన్న మంత్రాన్ని అనుదినము ఉచ్చరించుకుంటూ దైనందిక జీవితాన్ని గడపమని గురువుగారు చెప్పినట్లు తెలిపారు. ఆ గుంపులో త్రాగుడు మానలేకపోతున్నానని చెప్పిన ముత్తుకుమార్ అనే వ్యక్తి మాత్రం “మందుకొడుతున్నప్పుడు మంత్రం పఠిస్తూనే త్రాగు. కానీ ప్రతీరోజు మనస్సులో గుడిని అమర్చుకొని అందుగల దేముని కాళ్ళమీద పువ్వులు జల్లినట్లు ఊహించుకుంటూ రా” అని గురువుగారు బోధించినట్లు మాతో చెప్పాడు.

ఈ విధంగా ఒక్కొక్కరికి కాస్త వ్యత్యాసమైన రీతుల్లో వారివారి సమస్యలకు తగ్గట్లుగా పరిష్కారాలను తెలిపి, మంత్రాన్ని అనుదినం పఠించుకోమని చెప్పినట్లుగా తెలుసు కున్నాము.

మూడు నెలలు గడచిన తర్వాత అందరినీ మళ్ళీ సంప్రదించాము. ప్రతి ఒక్కరు మాతో అమితానందంతో చెప్పుకున్నది ఏమిటంటే, “ఎన్ని రకాలుగా ఖర్చు పెట్టినా, ప్రయత్నించినా పరిష్కారం కాని మా సమస్యలు, క్రమం తప్పక మంత్రం పఠించుకున్నందువల్ల ఇట్టే పరిష్కారం అయిపోయాయి” అని. ఈ వార్త విని, మంత్రమహిమని తెలుసుకొని మేమందరము ఆనందంతో పరవశించిపోయాము.

ముత్తుకుమార్, “మంత్రం నా మనస్సులోకి ప్రవేశించగానే తాగాలి అన్న ధ్యాసే నా మనస్సులోంచి బయటకి పోయింది” అని అపరమిత ఆనందంతో చెప్పాడు.

ధ్యానంచెయ్యడం, మూలమంత్రాన్ని పఠించడం, పూజ, సేవ, బాధ్యత పాటించడం ఇత్యాదివాటిని అన్నింటినీ మానవజాతి జీవితాంతం పాటించవలసిన న్యాయమైన విజయ మార్గాలు అవుతాయి.

జీవితంలో విజయం సాధించడానికి ఆచరించవలసినవి

1. లక్ష్యం, 2. నిజాయితీ 3. శాంతం, 4. నెమ్మది, 5. పరులకు కీడు చేయకుండుట, 6. అణకువ, 7. కృషి మరియు నమ్మకం, 8. దైవపూజ, 9. గురువుల గౌరవించుట, 10. పరిశుద్ధత.

**మనిషి తనగురించి క్లుణ్ణంగా తెలుసుకుంటే
సులువుగా తనని తాను మార్చుకోగలడు**

పైన చెప్పబడిన సుగుణాలన్నీ ధ్యానం అనబడే భగవత్ ప్రార్థన సలిపే వారికి దైనందిక జీవనంలో విజయం సాధించాలని అనుకున్నవారికి చాలా అవసరమైనవి. అయినా ఇందులో ఏదో ఒక్కటి తగ్గినా, తన ప్రయత్నంతో భగవంతుడిని తలచుకొని, మూల మంత్రాన్ని జపించుకుంటూ వస్తే అన్నీ ఒక్కొక్కటిగా అయస్కాంతానికి ఆకర్షితమైన ఇసుప రజసులాగా మీదగ్గరికి తామంతట అవే వస్తాయి.

పైన చెప్పిన గుణాలన్నీ శరణము (విధేయత) అనే శ్రేష్టగుణంలో నిమిడికృతమై వుంటాయి.

ధ్యానం అనే ఏకాగ్ర దైవచింతన మఱియు పూజావిధానాలు

ఈ ప్రపంచంలో పెరుగుతున్న సంతోషాలన్నింటినీ మళ్ళీ ఇదే ప్రపంచం మన దగ్గర నుండి వెనక్కు లాక్కుంటుంది. అంటే భూమినుండి ఏ వస్తువునైనా పైకి విసిరితే మళ్ళీ అది క్రిందికే పడుతుందికదా! అలాంటివే ఈ ప్రాపంచిక ఆనందాలు కూడా.

కనుక ప్రపంచంలో మీకు దొరికిన సుఖాలన్నీ శాశ్వతమని, నిజమైనవని నమ్మి మోసపోకండి. నిజమైన ఆనందం అన్నది మీ మనస్సులో దేదీప్యంగా వెలుగుతున్న భగవంతుడే. ఆ నిజమైన వెలుగుని చూడాలంటే జ్ఞానం అనే దీపం కావాలి కదా.

భూమ్యాకర్షణ శక్తిని దాటిపోతే, ఏ విధంగా ఏ వస్తువూ భూమిమీద పడకుండా వుంటాయో అలాగే ధ్యానం అనబడే ఏకాగ్ర దైవచింతనే రాకెట్లాగ మనల్ని అంత ఎత్తుకు తీసుకొనిపోగలదు.

సకల కీర్తిప్రతిష్ఠలని, కష్టాలని, ఆశలని మరణం ఒక్క క్షణంలో అంతం చేస్తుంది అన్న విషయం అందరికీ తెలిసిందే. కాని చంచల

మనస్సుయొక్క పిడికిలినుండి తప్పించుకొనలేక మానవులు కలత చెందుతున్నారు. కనుక “ధ్యానము, పూజ మాత్రమే మనలని చంచల మనస్సు నుండి విడుదలచేయగల మహిమాన్వితాలు.”

“డబ్బుని చేతులారా లెక్క పెట్టాలని ఎలా ఆశపడుతారో అలాగే మీలోని మంచి విషయాలని లెక్కించడానికి ముందడుగు వెయ్యండి.”

ధ్యాన, పూజలలోని అంతరార్థం (తత్వం) భగవంతుడి పేరులోనే దాగివుంది. దీనిగురించి ఆది శంకరాచార్యులవారిని “సదా తలచుకో తగ్గది ఏది?” అని అడిగినప్పుడు దానికి వారు సెలవిచ్చింది ‘భగవన్నామే’

మిత్రులారా! ఏం చేసినా మీ మనస్సులోని గుడిలో కొలువున్న భగవంతుడికి నమస్కరించుకొని, వారితో మనస్సులోనే మీరు చెయ్యబోయే పనిని ప్రేమతో చెప్పుకొని, ప్రారంభించడం అలవాటుచేసుకోండి.

ప్రతిరోజూ వీలయినంతసేపు మనస్సులో మంత్రాన్ని జపించడం అలవాటు చేసుకోండి.

మన హిందూ ఆలయాలలో ఆరుకాల పూజలు జరుపుతున్నారన్న విషయము మీకందరికీ విదితమే. అదే విధంగా మీ మనస్సులోని దేముడికి తప్పక ఆరుకాల పూజలు జరుపుకుంటూ రావాలి.

పూజలు, ధ్యానము మీ జీవితాలలో వెలుగులునింపి విశిష్ట స్థితిని ప్రసాదింపగలవు.

భగవంతుడిని పూజించే విధానము.

మనస్సులోని గుడిలో మానసికంగా సింహాసనంలో భగవంతుడిని ఆవాహనం చేసి, ఆయాస పాదాలను పన్నీటితో కడిగి, గంధం పూసి, కుంకుమబొట్టు పెట్టి, పువ్వులు జల్లి హారతి ఈయవలయును.

మానసికంగా షట్కాల పూజలు జరుపు వేళలు

తెల్లవారుర్నూమున 5 గంటలకి, ఉదయం 8 గంటలకి, మధ్యాహ్నం 12 గంటలకి, సాయంత్రం 4 గంటలకి, రాత్రి 8 గంటలకి మరియు రాత్రి నిద్రకు ఉపక్రమించడానికి ముందు చేసుకుంటూ రావలయును. ఈ ఆరుకాల మానసిక పూజలని అనుదినము చేసుకుంటూవచ్చారంటే అన్నీంటా విజయం సాధించడం మాత్రం తథ్యం.

భగవత్ చింతన అనే ధ్యానంవల్లను మూలమంత్రం జపిస్తూ పూజ సలపడం వల్లను కలిగే సత్ఫలితాలు.

1. జ్ఞానం, 2. ఐశ్వర్యం, 3. శక్తి, 4. బలం, 5. వీర్యం, 6. తేజస్సు

ధ్యానం సఫలీకృతమవడానికి కావలసిన సద్గుణాలు

రోజురోజుకీ ఎవరి మనస్సు మెట్టుమెట్టుగా పరిపక్వమవుతుందో వారే స్వచ్ఛమైన బ్రతుకు బ్రతకగలరు. మనలో ధ్యాన పరిపక్వతకి కావలసినవి:

1. తన మనస్సుని కనిపెట్టుకొని ఆధీనంలో వుంచుకోవడం.
2. మన ప్రవర్తనని క్లుణ్ణంగా పరిశీలించుకోవడం.
3. జ్ఞానపూర్వకంగా మూలమంత్రాన్ని మనస్సులో జపించుకుంటూనే పనులు సాగించడం.

భగవద్గీతలో పదహారవ అధ్యాయములో మానవులకు వుండవలసిన సద్గుణాల గుఱించి ఇరవైఆరు విధాలుగా విభజించి చెప్పబడినది. ఈ సద్గుణాల సమాహారమే ఎవరినైనా భగవంతుడిలో లీనమవడానికి సహాయపడుతుంది.

ఎవరు శ్రద్ధాయుక్తులై నాయందు ఆసక్తి కలిగి చిత్తముతో భజించునో వారు రుద్రాదిత్యాది ధ్యానపరులైన యోగులకంటేను శ్రేష్ఠులు. వారే నాకు నమ్మితులు.

—భగవద్గీత

సాధారణంగా చెడువును పోగొట్టి, మంచిని పెంచడమే విశిష్టమైన మార్గదర్శకం అన్నది నిత్య సత్యం.

ఉదాహరణకి ఒక చిన్న గాజు పాత్రలో చిటికెడు నీలం కలిపితే నీళ్ళన్నీ నీలిరంగులోకి మారిపోతాయి కదా! అదే చిటికెడు నీలంని ఒక పెద్ద చెరువులో కలిపితే ఆ చెరువులోని నీరు రంగు మారవుకదా! అలాగే మనలో సద్గుణాలు ఎక్కువగా వున్నాయనుకోండి, ఒకవేళ ఒకటి, అరా, చెడుగుణాలున్నా అవి సద్గుణాలలో మునిగి కనుమరుగైపోతాయి.

విజయం ఎవరిని వరిస్తుంది ?

**“తమని తాము సంస్కరించుకున్నవారే
అసలు సిసలైన సంఘసంస్కర్తలు”**

ఎవరైతే ప్రతిరోజూ మంత్రం జపించి భగవంతుడిని పూజించు కుంటూనే తనను తాను సంస్కరించుకుంటారో వారి మనస్సు నిర్మలత, ప్రశాంతత కలిగి తేలిక పడుతుంది.

నిజానికి పగ అనేది బయటనుండి ఏర్పడింది కాదు. కామము, క్రోధము, మోహము, లోభము, మదము, మాత్సర్యము, భయము (కామ, క్రోధ, మోహ, లోభ, మద, మాత్సర్యం మరియు భయం) అనబడే సప్త దుర్గుణములు మనందరిలోను ఇమిడిపోయి వున్నాయి. అవే మనకి శత్రువులు.

పైన చెప్పబడిన ఏడు దుర్గుణాలలో ఏ ఒక్కటైనా మీలో ఉన్నట్లుగా మీకు అనిపిస్తే, దానిని పోగొట్టమని భగవంతుడిని పదే పదే వేడుకుంటూవచ్చామంటే మనలోని ఆ దుర్గుణం క్రమం క్రమంగా కనుమరుగైపోతుంది.

మీరుగాని వీటిని జయించగలిగితే ఈ ప్రపంచాన్నే జయించినట్లే. ఒక పోటీలో గెలిచిన వారికి ఏదో ఒకరోజున ఓటమి కలగవచ్చు. కాని తమని తాము గెలుచుకున్న వారికి ఈ లోకంలో ఓటమే లేదు.

ఎందుకంటే వారు తమలో నెలకొన్న భగవంతుడిని మనోదృష్టితో చూడగలుగుతారు కనుక.

కోపము మనలోని బలహీనత

“తన కోపమే తన శత్రువు, తనశాంతమే తనకు రక్ష దయ చుట్టంబా” అని సుమతి శతకంలో బద్దెనకవి చెప్పినట్లుగా, కోపమన్నది మనలోని బలహీనత.

అంతే కాక “ఒక బుద్ధిమంతుడి మూలంగా అనేకమంది బ్రతకగలరు. కాని ఒక మూర్ఖుని మూలంగా అనేకులు నశించవచ్చుకదా!”

కోపిష్టులతో కలిసివుండడమే వినాశానికి దారి అవుతుంది. గర్వాన్ని, కోపాన్ని త్యజించినవారి సాంగత్యం మూలంగా విశిష్టమైన కార్యాలు నెరవేరగలవు.

కోపాన్ని త్యజించడమే ముఖ్యమైన లక్ష్యంగా పెట్టుకోవాలి. అప్పుడే ఈ రోజు ఎన్నిసార్లు కోపగించుకున్నాము అని లెక్కవేసుకొని, దాన్ని నిగ్రహించుకోవడానికి ప్రయత్నించగలం. దానితోపాటు భగవంతునితో మీలోని కోపాన్ని పోగొట్టమని పదేపదే మొరపెట్టుకోవాలి.

కోపం కలిగినప్పుడు భగవంతుడివద్ద క్షమార్పణ కోరి, కోపానికి బదులు శాంతం ప్రసాదించమని పాదాలమీద పడి వేడుకోవాలి. ఇలా చేసుకుంటూ వస్తే, నిప్పులు చెరుగే ఎండకాస్తున్నప్పుడు ఏర్ కన్టీషన్ కారులో ప్రయాణం చేస్తున్నట్లుగా కోపం అనే తాపం తగ్గిపోయి, మనస్సు శాంతంతో చల్లబడుతుంది.

కోప శాంతముల మధ్య తారతమ్యం తెలుపు కథ

యౌవనప్రాయపు వయసులో ఒక రోజు కృష్ణుడు, బలరాముడు, సాత్యకి వేటకని అడవులకి వెళ్ళారు. కాలాతీతమైనందువల్లను, చీకటి పడినందువల్లను ఆ రాత్రికి అక్కడే విశ్రాంతి తీసుకోవాలని నిర్ణయించుకొని, రక్షణ నిమిత్తం ఒకరి తర్వాత ఒకరు కాపలా వుండాలని తీర్మానించుకున్నారు.

మొదటగా సాత్యకి కాపలా కాస్తున్నప్పుడు వికృతమైన ఆకారంతో ఒక భూతం “నీ స్నేహితులని చంపబోతున్నాను” అని చెబుతూ మీది మీదికి వచ్చింది. కోపోద్రిక్తుడైన సాత్యకి ఆ భూతంతో యుద్ధానికి సిద్ధమయ్యాడు.

ఆ భూతం యొక్క బలములోని రహస్యం ఏమిటంటే ఎవరైనా ఆ భూతానికి ఎదురుపడి కోపేస్తే ఆ భూతం యొక్క శరీరము పెద్దదై, దానికి తగ్గట్టుగా దాని బలం కూడా ఎన్నోరెట్లు పెరిగిపోతుంది.

సాత్యకి కోపంతో దానితో కలపడగా దాని బలం పెరుగుతూ వచ్చింది. సాత్యకికి అక్కడక్కడ గాయలయ్యాయి. సాత్యకి కాపలాకాచే వేళ అయిపోగానే ఆ భూతం మాయమైపోయింది.

తర్వాత కాపలా కాసే వంతు బలరామునిది. మళ్ళీ భూతం వచ్చి, “నీ తమ్ముడినీ, నీ స్నేహితుడిని చంపబోతున్నాను. కాచుకో” అని మీదిమీదికి రాబోయింది.

దానికి బలరాముడు ఆ భూతంతో “నేను వీళ్ళకి రక్షగా ఉన్నంతవరకు నువ్వు వీళ్ళని చంపలేవు” అని పట్టరానికోపంగా ఆ భూతానితో పోరుకి సిద్ధమయ్యాడు. ఈ సారికూడా బలరాముని ఆగ్రహంతో ఆ భూతం బలం ఎక్కువై, బలరాముడిని గాయ వరచి మాయమయింది. బలరాముడు కృష్ణుడిని లేపి అలసటతోను, బలమైన గాయాలతోను సొమ్మసిల్లి నిద్రపోయాడు.

ఈసారి కాపలాకాయడం కృష్ణుడి వంతు అయింది. ఎప్పటిలాగే మళ్ళీ ఆ భూతం వచ్చి కృష్ణుడితో వాళ్ళిద్దరితో చెప్పినట్లుగానే, “నీ అన్నయ్యనీ, నీ స్నేహితుడిని మింగబోతున్నాను.” అని చెప్పగానే కృష్ణుడు ఘక్కున నవ్వేడు.

“ఏమిటి ఆ నవ్వు?” అని భూతం భగవంతుడైన శ్రీ కృష్ణుడిని అడగగానే, శ్రీ కృష్ణుడు, “తెల్లవారే వరకు మెళకువగా వుండడానికి నాకు తోడు ఎవరూ లేరే అని అనుకున్నాను. పోనీలే నువ్వైనా దొరికావు తోడుకి. ఇక నాకు తోచకపోవడం అంటూ ఏమీ వుండదు.” అని కోపం లేకుండా సహనంతో మళ్ళీ నవ్వాడు.

భూతం కృష్ణుడిని ప్రేరేపించి, యుద్ధానికి కలియబడుతున్నప్పుడు తా కృష్ణుడు నవ్వును, నవ్వును భూతం శరీరము చిన్నదై, బలంకూడా తగ్గిపోవడం మొదలయింది. అసలు ప్రత్యర్థికి కోపం వస్తే భూతం శక్తి పెరిగినప్పుడు, నిదానం, శాంతం దాని శక్తిని తగ్గించివేస్తుందని శ్రీకృష్ణపరమాత్మకి తెలియదా ఏమిటి?

తెల్లవారగానే నిద్రలేచిన బలరాముడు, సాత్యకి శ్రీ కృష్ణుడితో “నిన్నుకూడా ఆ భూతం గాయపరచిందా ఏమిటి?” అని అడగగానే దానికి కృష్ణుడు నవ్వి, “ఇదిగో మిమ్మల్ని గాయపరచిన భూతాన్ని నేను చీమ కన్నా చిన్నదిగా మార్చి నా వంచె చెంగులో ముడివేసి వుంచాను” అని ముడి విప్పి ఆ భూతాన్ని వాళ్ళకి చూపించాడు.

వివరీతకోపం పోరు వరకు తీసుకెళుతుంది అన్న సుభాషితానికి తగ్గట్టుగా మన మనసులో ఏర్పడిన కోపం కథలోని భూతం పెరిగిపోయినట్లు, మనస్సులో కనిసి, వగని వివరీతంగా పెంచేస్తుంది. మనలో కోపం వున్నంతవరకు ఏం జరుగుతుందో తెలుసుకోలేక మృగంలా ప్రవర్తిస్తాము.

అందుకని మన మనస్సులో గుడి కట్టుకొని అందు భగవంతుడిని ప్రతిష్ఠించి, మంత్రం జపించి పూజించే అందరూ కోపము అనే బలహీనతనుండి బయటపడి విజయం సాధించగలరు.

పెను కోపము గర్వము ను

బును జపలము దురభిమానము నిర్వాహిపారం

బును జొఱయు నునికియును న

ల్పుని గుణము లటంచు తెలివిపొందు కుమారా!

తాత్పర్యము : ఓ కుమారా మిక్కిలి కోపము, గర్వము, మానసిక చాంచల్యము, పొంగిపోవుట, గర్వపడుట, వనిలేకుండుట, సోమరితనము మొదలగునవి అల్పుని గుణములని తెలుసుకొనుము. ఈ గుణములను నీ దరి చేరనీయకుము.

మన్నింపగలవాడే మానవులోకెల్లా పుణ్యాత్ముడు

“తప్పుచేసిన వారిని క్షమించగలిగిన
నాయకుడే నిజమైన నాయకుడు.”

ప్రతిమనిషిలో దివ్య గురువుగా ప్రభవిస్తున్నది అతని హృదయ సంస్కారమే. లోకంలో ఈశ్వరుడే మనిషిగా మారగలిగినపుడు, తన ధ్యానం వల్లను, మంచి గుణముల వల్లను, ఇతరుల అమాయకత్వాన్ని ఎరిగి వారిని మన్నింపగలవారు ఎవరైనా దైవంగా పరిగణింపబడ తగినవారే కదా!

ప్రతిమనిషిలో పగ తీర్చుకోగల శక్తి వున్నను, భగవంతుడిని తలచుకొని ప్రత్యర్థిని మన్నించగల హృదయము కలవాడే నిజానికి ఈ ప్రపంచంలో అత్యంత శక్తి కలవాడు.

పేరాశలు, కోరికలు తగ్గించుకుంటే కష్టాలు అంతగా ఏర్పడవు. మీ కృషివల్ల మీకెంత దొరుకుతుందో దానితో సంతృప్తిపడి బ్రతకడం నేర్చుకుంటే మీ జీవనగమనానికి ఒక స్పష్టత కలుగుతుంది. మీరు భక్తిమార్గంలో ఉన్నతిని సాధించగలరు.

రోజూ అనవసర ఆలోచనలతో మనస్సుని అతలాకుతలం చేసుకునే బదులు భగవంతుడిపై మనస్సు నిలపడానికి ప్రయత్నించండి. ఇందువల్ల మనోపక్వత కలిగి ఔన్నత్యానికి ఎదగగలరు. మానవసమాజంలో మీరు రాత్రి మిలమిల మెరిసే నక్షత్రంగా వెలుగొందగలరు. ఇప్పుడొక చక్కని కథని చెప్పుకుందాం.

మహాభారత కథలో శ్రీకృష్ణుడికి, ఛేది రాజైన శిశుపాలుడికి చిరకాల వైరం వుండేది. రుక్మిణి యొక్క అన్న రుక్మి, ఆమెని శిశుపాలునికి ఇచ్చి వివాహం చేయ నిశ్చయించాడు.

కాని రుక్మిణి మాత్రం వివాహం చేసుకుంటే శ్రీకృష్ణుడినే చేసుకోవాలనే దృఢనిశ్చయంతో వుందని ఆమె అన్న రుక్మిణి తెలియదు.

శిశుపాలుని వివాహానికి ముందు, రుక్మిణి కోరిక మేరకు శ్రీకృష్ణుడు ఆమెను తనతో రథం మీద తీసుకొనివెళ్ళిపోతాడు.

విషయం గ్రహించిన శిశుపాలుడు తనకు తోడుగా పొండ్రీకుడు, జరాసంధుడు, తన తమ్ముడు దంతవక్త్రుడు మొదలగువారిని కూడగట్టుకొని దారిలో శ్రీకృష్ణుడిని అటకాయించి పోరుకి తలబడ్డాడు. పోరులో శ్రీకృష్ణుడే వీరందరినీ ఓడించి, గాయాలతో వెనుదిరిగి పారిపోయేలా చేశాడు.

ఇందువల్ల శిశుపాలుడు కక్షకట్టి ఎలాగయినా శ్రీకృష్ణుడి మీద పగసాధించాలని నిర్ణయించుకొని సమయంకోసం ఎదురుచూస్తున్నాడు. ఇంతలో శ్రీకృష్ణుడి మహిమల గురించి తెలిసిన శిశుపాలుడి తల్లి సాత్యతి శ్రీకృష్ణుడితో “నా కొడుకుని చంపకు కృష్ణా! వాడు ఇంకా నిన్ను సరిగ్గా అర్థం చేసుకోలేదు. కనుక వాడు చేసిన నూరు తప్పుల వరకు ఓపికపట్టు. అప్పటికీ వాడు మారకపోతే అప్పుడు చంపుదువుగాని” అని ప్రాధేయ పడింది. దానికి శ్రీకృష్ణుడు సమ్మతించాడు.

ఒకరోజున పాండవులు రాజసూయ యాగము చేశారు. ఆ యాగానికి అన్ని దేశాల రాజులని ఆహ్వానించారు. ఆహ్వానితులైన రాజులతోపాటు శిశుపాలుడు అతని మిత్రులుకూడా వచ్చారు.

యాగము ముగిశాక అగ్రమర్యాద ఎవరికివ్వాలా అని ఆలోచించుకుంటున్నారు. అప్పుడు భీష్ముడు లేచి “అగ్ర తంబూల (అర్ఘ్య) మర్యాదకి తగిన వాడు శ్రీకృష్ణుడే. అతనినే అగ్ర తంబూలమిచ్చి (అర్ఘ్యమిచ్చి) గౌరవించడమే శ్రేయస్కరం” అని చెప్పాడు. ఈ మాటతో పాండవుల ఆనందానికి అవధులు లేకుండా పోయాయి.

కాని శిశుపాలుడు లేచి, “మహారాజులు ఇంతమంది ఉండగా వెన్నదొంగ, పశువులకాపరి అయిన కృష్ణునికి అగ్రతాంబూలము (అర్ఘ్యము) ఎలా ఇస్తారు?” అని నిరశన తెలిపాడు. కృష్ణుడు పాండవులకి కావలసినవాడు కావచ్చును. అంతమాత్రాన సభలో ఇంతమందిని కాదని వెన్నదొంగలించిన వాడికి మర్యాద ఒకటి తక్కువయిందా?

శిశుపాలుడు తన పగ తీర్చుకోవడానికి ఇదే మంచి సమయము అనుకొని అనేక అపవాదులను ఆపాదించసాగాడు. శ్రీకృష్ణుడు మాత్రం నూరు తప్పులవరకు సహిస్తూ మౌనంగా వున్నాడు. అయినా సభలో శ్రీకృష్ణుడుమీద శిశుపాలుని తిట్లపురాణం ఇంకా కొనసాగుతూనే వస్తోంది. అందరూ అచేతనంగా చూస్తూ కూర్చున్నారు.

పాండవులు మౌనంగా కూర్చున్న శ్రీకృష్ణుడివైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశారు. దానికి శ్రీకృష్ణుడు “శిశుపాలుడు చెప్పదలచుకున్నదంత పూర్తిగా చెప్పనియ్యండి” అని అన్నాడు పైగా దుర్యోధనుడు, దంతవక్తృడు శిశుపాలుని ప్రేరేపించసాగారు.

శిశుపాలుని తల్లికిచ్చిన మాటప్రకారం అతని నూరు తప్పులని ఓర్పుతో క్షమించి ఊరుకున్నాడు శ్రీకృష్ణుడు. శిశుపాలుని నోట నూట ఒకటవ తప్పు రాగానే శ్రీకృష్ణుడు లేచి నిలబడి, “శిశుపాలా! ఇంతవరకు నీ దూషణలు వింటూ, నీ తల్లిగారికి ఇచ్చిన మాటకోసం సహనం వహిస్తూ వచ్చాను. ఇంక నీ నోరు కట్టిపెట్టు. లేకపోతే ఘోరమైన ఆపదలో పడతావు” అని హెచ్చరించాడు.

ఆ మాటలను ఖాతరు చేయక శిశుపాలుడు నోటికి వచ్చినట్లు అపవాదులెయ్యడం మొదలెట్టాడు. 101 వ పరుషము రాగానే శ్రీకృష్ణుడు కోపోద్రిక్తుడై చక్రాయుధాన్ని వదిలాడు. అది తిన్నగా శిశుపాలుని శిరస్సుని ఖండించింది. అతని మొండెము క్రింద వాలిపోయింది. శరీరము

నేలవాలినా ఆత్మ మాత్రము చిరస్థాయిగా వుంటుంది. మొండెములోని తేజస్సు శ్రీకృష్ణుని శరీరమున ప్రవేశించెను. శిశుపాలుడు చేసిన అపవాదులను భరించి, క్షమించి అఖిరికి అతనికి సద్గతి ప్రసాదించిన శ్రీకృష్ణపరమాత్ముని అందరూ నమస్కరించి స్తుతించారు.

మనోశక్తియు మరియు మానసిక గుడి

ప్రశ్న : ఎప్పుడూ ఆనందంగా వుండడానికి ఏమైనా దారి వుందా?

జవాబు : వుంది. అదే దైవ నమ్మకం మరియు దైవ చింతన.

ప్రశ్న : మనస్సు భగవంతుడిని తలచుకోవడానికి సమ్మతించడం లేదే. మరి దానికి ఏమి చెయ్యాలి?

జవాబు : మనస్సుకి నచ్చిన గుడిని తలచుకొని, అందు తరచూ భగవంతుడిని స్మరించుకుంటూ, పూజించడం అలవాటు చేసుకుంటే మనస్సు మెళ్ళమెళ్ళగా దేవుడిని తలచుకోవడం మొదలెడుతుంది.

ప్రశ్న : దీనివల్ల మనకి జరిగే మంచి ఏమిటి?

జవాబు : మనోశక్తి పెరుగుతుంది.

ప్రశ్న : మనోశక్తి పెరగడంవల్ల మనకు కలిగే లాభమేమిటి?

జవాబు : పలు శాఖల్లో సాధకులుగా రాణించగలరు. మానసిక కష్టాలుగాని, శారీరక బాధలుగాని రావు. శక్తితోపాటు ముక్తికూడా కలుగుతుంది.

గమనిక : భగవంతుడి పాదాల చెంత ధ్యానంతో శరణొందినవారికి ఎన్నడూ జీవితంలో చీకటిగాని, కష్టాలుగాని, చిక్కులుగాని కలగవు. ఇది నిత్యసత్యమని జ్ఞానోదయం సూచిస్తోంది.

సాధరణంగా మనలోని లక్షణాలు మన పంచేంద్రియ జ్ఞానాలద్వారా వెలువలికి వెళ్ళి ప్రకమార్గానికి మళ్ళకుండా వుండడానికి మన మనస్సులోనే ఒక గుడిని నిర్మించుకొని అందలి భగవంతుడిని తరచూ పూజించుకోవాలి అని సనాతనధర్మం తెలిసిన జ్ఞానులు చెబుతూవస్తున్నారు.

దీనికి ఉదాహరణంగా పూసలారు నయనారు అనే శివభక్తుడి చరిత్ర వుంది. పల్లవరాజు కట్టిన గుడికి భగవంతుడు వెళ్ళకుండా, పూసలారు మనస్సులో కట్టుకున్న గుడిలోకి వెళ్ళి అక్కడ నెలవున్నాడట. అందువలన పూసలారుకి 'మానసగుడి కట్టుకున్న మాణిక్యము' అని పేరొచ్చింది.

ఈ విధంగా మనం మనస్సులో భగవంతుడిని తరచూ పూజించుకుంటూ వస్తే మన మనస్సు జ్ఞానంతో ఉదయించిన తెలివితో స్పష్టత చెందుతుంది.

అంటే పాలలో పంచదార కలుపుకొని, త్రాగడానికి సరిసమమవుతుంది. కాని పంచదారలాగే తెల్లగా వుందని, ఉప్పుని పాలల్లో కలిపితే పాలు విరిగిపోతాయి కదా? అందుకనే అనవసరమయిన విషయాలన్నింటినీ మనస్సులోకి రానిచ్చి తికమక పడ కూడదు.

మన మనస్సు, మనలోని దేముడిని తలచుకుంటూ బలపడడానికి పలు రకాల అభ్యాసాలని చేయడం మూలంగా సాధించ వలసిన ప్రయత్నాన్నే ధ్యానమంటారు. ఈ అభ్యాసం మూలంగా మనస్సు బలపడితే మనలోని మంచి ఆలోచనలన్నీ సత్కార్యాలుగా రూపొందుతాయి. తెలివి, అమాయకత్వాల కలయికే మన మనస్సు. అందులోని అమాయకత్వాన్ని రూపుమాపడానికి ధ్యానం చెయ్యడం చాలా అవసరము. ఎప్పుడైతే అమాయకత్వం రూపుమాసిపోతుందో అప్పుడు మిగిలివున్న తెలివి వల్ల మన మనస్సు బలపడుతుంది.

బలంగా ఆలోచించినప్పుడే మన మనస్సు బలపడుతుందని సాధారణంగా అనుకుంటారు. కానీ “అవసరమైన ఆలోచనలు, కోరికల నుండి విముక్తి పొందిన మనస్సే బలమైనది అన్నదే నిజం” అని రమణమహర్షి అన్నారు.

సాధారణంగా దైవచింతనగాని మీలో ఉన్నట్లయితే, భగవత్ రక్ష కూడా ఎప్పుడూ మీతోనే వుంటుంది. దీనినే దైవకవచం అని అంటారు. అంటే దైవచింతన బుల్లెట్ ప్రూఫ్ కారులాంటిది. ఈ దైవచింతనకి మానవ ప్రమేయం అత్యంత అవసరము.

అందుకని తరచూ మనస్సుని భగవంతునియందు లగ్నం చేసి ఎప్పుడూ ఆయన్నే స్మరించుకుంటూ వుండాలి. లేకపోతే మనస్సు బాహ్యప్రపంచంలోని మాయ చుట్టూ సంచరించడానికి పోతుంది. ‘జీవితంలో మానవ కార్యాలన్నీ మనస్సునుండే ఉత్పన్నమవు తున్నాయి.’

“భగవంతుడిని తలవని క్షణము, భగవంతుడిని స్తోత్రించని రోజు, భగవత్ భక్తులను దర్శించని వారము వుండకూడదు”

అని మనం అనుకోవాలి. ఇలా అనుకున్నప్పుడు మనస్సు భగవంతుడిని చుట్టూ తిరుగుతుంది. అలా భగవంతుడిని ప్రదక్షిణము చేస్తుంటే, మనస్సు బలపడుతుంది. సాధారణంగా భగవద్గీత తత్వానిగురించి, ధ్యానాన్ని గురించి గ్రహిస్తూవస్తే (నేర్చుకుంటే) మనిషిలోని చెడుతలంపులు మాయమైపోతాయి.

మన మనస్సు బలపడగానే మనం ఏదో ఒకటి సాధించడానికి ఆయత్తమవుతాము. దానినే లక్ష్యం అని అంటారు. ఆ లక్ష్యం నెరవేరాలంటే ఆత్మ నియంత్రణ, కృషి, సాధించాలనే పట్టుదల అన్నవాటిని మనం పెంచుకోవాలి. దానితో పాటు మన తప్పులని, ఒప్పుకొని, మనలను దిద్దుకొంటూ కొనసాగినప్పుడు మనకి విజయం తథ్యం.

**బుద్ధిపూర్వకమైన ప్రశ్నలు
ఆధ్యాత్మిక పరమైన జవాబులు**

ప్రశ్న : జ్ఞానాన్ని సంపాదించాలంటే సంసార జీవితాన్ని, ఇంటిని వదిలి బయటకి వెళ్ళిపోవాలా?

సమాధానము : ఒక వ్యక్తి ఒక గురువుగారిదగ్గరికి వెళ్ళి, జ్ఞానం పొందాలనుకుంటే ఇంటినీ, సంసారాన్ని త్యజించాలా అని అడిగేడు.

దానికి ఆ గురువుగారు జనకుడులాంటి వారు అంతఃపురంలో వుంటూనే జ్ఞానం పొందలేదా? అని అడిగారు.

అదే గురువుదగ్గరికి అతడి స్నేహితుడు వెళ్ళి ఇంటినీ, సంసారాన్ని త్యజించకుండా జ్ఞానాన్ని సంపాదించగలమా? అని అడిగాడు. ఇతడు ఇంటిని సంసారాన్నికూడా విడిచి పెట్టడానికి సిద్ధపడ్డాడని అతడి మనస్సుని గ్రహించిన గురువు గారు, ఇల్లూ, వాకిలి త్యజించకుండానే సుక మహర్షి జ్ఞానాన్ని సంపాదించలేదా అని అడిగారు.

ఒకరోజు స్నేహితులిద్దరూ కలుసుకున్నప్పుడు జ్ఞానాన్వేషణకి ఇళ్ళూ వాకిలి వదులుకోవాలా? అక్కరలేదా? అన్నవిషయంలో వారిద్దరూ తర్జన భర్జన పడి ఇద్దరూ తేల్చుకోవడానికి మళ్ళీ అదే గురువుగారిదగ్గరికి వెళ్ళారు.

వారిరువురి మాటలు విన్న గురువుగారు “మీరిద్దరు చెప్పినమాటలు వాస్తవమే. వారివారికి ఏదేది అవసరమనుకుంటారో అక్కడనుండే జ్ఞానాన్ని సంపాదించుకోగలరు. అదంతా వాళ్ళ వాళ్ళ మనస్సుకి సంబంధించినది” అని చెప్పారు.

ఇంట్లో సంసారం చేసుకుంటూ ఇంటిగౌరవాన్ని కాపాడుకుంటూ జ్ఞానాన్ని సంపాదించుకోవచ్చు. అలాగే బయటకి వెళ్ళి జ్ఞానాన్ని సంపాదించుకోవచ్చు. ఏది ఏమైనా జ్ఞానం అన్నది మనస్సుద్వారా పొందవలసిన సన్మార్గమే.

ప్రశ్న : ఎవరి దగ్గర మనస్సు అణగి మణగివుంటుంది?

సమాధానము : తనని తెలుసుకొని, పంచేంద్రియాలద్వారా ఉత్పన్నమైన సుఖ ధుఃఖాలని సరిసమానంగా ఆహ్వానించి అనుభవిస్తూ, పేరాశ, భయం,

పగ అనే మూడు దుర్గుణాలని నిర్మూలించమని మనస్సులోగుడి నిర్మించుకొని, అందు భగవంతుడి ముందు మంత్రం జపించి పూజించేవారి మనస్సు బుట్టలోని పాములాగా అణిగి మణిగి వుంటుంది.

ప్రశ్న : మనిషికి బ్రతికినంతవరకు తోడుగా వుండే చుట్టము ఎవరు?

సమాధానము : భగవంతుడిని తలచుకొని ధ్యానం చేసినందువల్ల ఏర్పడిన పవిత్ర మనస్సే మనిషికి బ్రతికినంత వరకు తోడుగా వుండే చుట్టము.

ప్రశ్న : మానవులకు విరోధులు ఎవరు?

సమాధానము : కొందరికి శ్రద్ధ అనేది లేనందువల్ల భగవంతుడిని తలచు కోలేరు. ఇలాంటి వారి మనస్సు ధన్యత చెందదు. ఇలాంటి వారి మనస్సు తనకిష్టమొచ్చినట్లు విచ్చలవిడిగా తిరుగుతుంది. ఇటువంటి మనస్సే వారికి విరోధి.

ప్రశ్న : సన్యాసులంటే ఎవరు?

సమాధానము : చెయ్యతగిన పలు సత్కార్యాలని ఎటువంటి ఫలాపేక్షని ఎదురు చూడకుండా, మానవులలో ఆధ్యాత్మిక శక్తి పెరగడానికి పాటుపడేవారే సన్యాసులు.

ప్రశ్న : యోగం అంటే ఏమిటి?

సమాధానము : యోగం అంటే కూడిక. ఒకదానితో మరియొకటి కలవడం. అంటే జీవము మరియు బ్రహ్మము యొక్క కలయిక. (జీవాత్మ మరియు పరమాత్మల ఐఖ్యత. ఈ ఐఖ్యతని కలిగించే క్రియకి పేరే యోగము. అంతటి ప్రయత్నాన్ని సాధించగలిగిన వారు ఎవరో వారే యోగులు.

ప్రశ్న : ధ్యానం చెయ్యడానికి ఏఏ గుణాలు కలిగివుండాలి?

సమాధానము : ధ్యానం చెయ్యడానికి ఆరు ముఖ్య సద్గుణాలని కలిగివుండాలి. అవి..

1. భగవంతుడుని గాఢంగా ప్రేమించడం.
2. గురువుల మీద నమ్మకముంచడం.
3. పరిశుద్ధత, శరణాగతి.
4. నిర్భయం, నిర్మల చిత్తం.
5. మనస్సును కట్టుబాటులో వుంచుకొనుట, భగవంతుడి నామాలని వుచ్చరించుట.
6. లక్ష్యంతోకూడిన కార్యాచరణ

ప్రశ్న : ఈ లోకంలోని అన్నిలాభాలకన్నా అత్యంత గొప్ప లాభమేది ?

సమాధానము : ఒకధ్యానయోగికి తన ఆత్మబలమే తనకి ఆత్మానందం. కనుక ధ్యాన యోగి ఆత్మబలాన్ని పొందినపుడు అది తనకి అత్యంత గొప్ప లాభంగా భావిస్తాడు. వ్యాపారి ధాన్యాన్ని కొలిచేటప్పుడు ఒకటి అని లెక్కపెట్టకుండా లాభం అని ఆరంభిస్తాడు. ఎన్ని లాభాలు ఈ జగతిలో వున్నా, అవి కొద్దిరోజులే వుంటాయి. ఆత్మలాభం అన్నది భగవంతుడితో అనుసంధానమవుతుంది. ఇదే అత్యంత విశిష్ట లాభం.

ప్రశ్న : ఆత్మ యొక్క స్వభావము ఏమిటి?

సమాధానము : ఆత్మ లేశమైనా సుఖదుఃఖాలు లేనిది, గుణం మారనిది. సూతిలో ఒక గులకరాయి ఎన్ని వేల సంవత్సరాలు ఆ నీటిలో వూరుతూ వున్నా, దాన్ని బయటకి తీసి వేరొక గులకరాయితో రాసినప్పుడు నిప్పురవ్వలు వస్తాయి. వేల సంవత్సరాలుగా నీటిలో ఊరినా కూడా దానిగుణం మాత్రం మారదు, అలాగే మన ఆత్మ అన్నది ఎన్ని జన్మలు ఎత్తినా పరమాత్మని కలసినప్పుడు జ్యోతి రూపంలో ఆయనలో ఐక్యమౌతుంది.

ప్రశ్న : మనం అనుభవిస్తున్న కష్టాలకి ఎవరు కారణం ?

సమాధానము : మన మనసే కారణం. మనస్సు జ్ఞానంతో కూడుకున్నప్పుడు అది నిర్మలంగా వుంటుంది. మనస్సు అజ్ఞానంతో కూడుకున్నప్పుడు మనకి కష్టాలు తప్పవు. మనస్సుని జ్ఞానంతో కలిపే ప్రయత్నాన్ని మరియు ఆత్మని పరమాత్మలో కలిపే ప్రయత్నాన్నే ఆధ్యాత్మికం అని అంటారు. తనని తెలుసుకొని భగవంతునిలో ఐక్యమవడమే ముక్తి.

ఓర్పు

పేరాశ, అసూయ, కోపం, దుర్బాష ఈ నాలుగు దుర్గుణాలని విడనాడి జీవించడమే ధర్మమని తిరువళ్ళువర్ పేర్కొన్నారు. ఓర్పుగా వుండేవారే భగవంతుడిని ధ్యానించగలరు. సహనం పాటించగలవారే ధర్మాన్ని కాపాడగలరు.

1. మహోన్నత తపస్సు - ఓర్పు.
2. మహోన్నత లక్షణం - క్షమ.
3. మహోన్నత ఆనందం - తృప్తి.
4. అన్నింటికన్నా ఉత్తమమైనది - భగవంతుడిని తలచుకొని ధ్యానించడం. ఈ విధంగా సహనాన్ని పాటిస్తూ మనసులో భగవంతుడిని తలచుకుంటూ ధ్యానించే వారికి ఇహలోక ఐశ్వర్యాలనేకాక పరలోకంలో మోక్షాన్ని కూడా పొందగలరు.

సత్కార్యములు

1. సాధన 2. భగవంతుడిని తలచుకొని ప్రార్థించడం 3. త్యాగం 4. సూక్ష్మజ్ఞానం, 5. సన్మార్గ పయనం, 6. భక్తితో మెలగడం. ఇవే మీ కార్యాచరణలకి పరిపూర్ణత కలిగించి మీ ఆమాయకత్వాన్ని రూపుమాపుతాయి. నిరంతరం భగవంతుడిని తలచుకూంటూ వుంటే మనస్సు నిలకడగ వుంటుంది. ఇందువల్ల దైవకృప కలిగి కార్యాచరణలో విజయం సాధించగలరు.

‘పవిత్రమైన మనస్సే భగవంతుని ఆలయమవగలదు’

చిరుకష్టమే అఖండ విజయానికి పట్టుకొమ్మ

మీరు మీ జీవితంలో ఎందరితో నవ్వుతూ హాయిగా గడిపారో మీరు మరచిపోయి వుండచ్చు. కాని ఎవరితో కలసి ధుఃఖించారో అన్నది మాత్రం మీరు మరచిపోలేరు.

ధుఃఖమే భగవంతుడిని తలచుకొనేలాగ ప్రేరేపించే పట్టుకొమ్మ అన్న విషయాన్ని మాత్రం మీరు ఎప్పుడూ కూడా మరచిపోకండి. అలా

ధుఃఖము ఏర్పడడానికి ముందు మంత్రం జపించి భగవంతుడిని ధ్యానించుకొనేవారికి కష్టము గాని ధుఃఖము దరికి చేరవు. ఆ కష్ట నష్టాలే చివరికి మీ సంతోషానికి సోపానాలవుతాయి.

“సువ్య అఖండ విజయం సాధించాలనుకుంటే, మెల్లిమెల్లిగ క్రింది స్థితి నుంచి ఆరంభించుకుంటూ ముందుకెళ్ళు” అన్న సుభాషితాన్ని మనస్సులో ఉంచుకోవాలి.

“ఏం జరిగినా దాన్ని ధైర్యంగా స్వీకరించు. స్వీకరించినదాన్ని జీర్ణించుకోవడం నేర్చుకో. భగవత్ చింతనమాత్రం ఎప్పుడూ విడవక”

ఇదే ఘనవిజయానికి నిర్వచనం.

కాస్త ఆలోచించి చూడండి. నిరంతర దైవచింతన, మంత్రోచ్ఛరణ మనల్ని అనేక విధాలుగా మేలుచేసి చివరికి మనకి ఉజ్వల భవిష్యత్తుని కలిగిస్తాయి. హిందూ సనాతన ధర్మం యొక్క ధర్మసూత్రాలు మనకి అరుదైన దివ్య కానుకలు అని మాత్రం మరువకండి.

మహాత్ముల దర్శనభాగ్యం

సహోదరత్వం వల్ల మనకి జనంమధ్య స్నేహంతోపాటు ప్రశాంతతకూడా అలుముకుంటుంది. చల్లని చంద్రుడు తాపాన్ని పోగొడుతాడు. కల్పవృక్షము బీదరికాన్ని పోగొట్టి సంపదనిస్తుంది. గంగాజలం పాపాలని పోగొడుతుంది. కాని సర్వసంగపరిత్యాగులైన జ్ఞానులు, మహాత్ముల దర్శనభాగ్యం వల్ల పైన చెప్పినవన్నీ సిద్ధిస్తాయి.

సిద్ధిలు (లీలలు) అనేక రకాలు. ఆత్మను గ్రహించగలిగితే అవన్నీ సహజంగా సిద్ధించగలవు.

“మహాజ్ఞానుల దర్శనమే జపతపాలు
జ్ఞానులను పూజిస్తే పాపాలు హరించిపోతాయి
జ్ఞానుల దర్శనం పాపవిమోచనం”

అన్న దివ్యసూక్తులను మరువకండి.

మన హిందూ సనాతన ధర్మం లెక్కకందనంతమంది జ్ఞానులని
ప్రసాదించిందని తలుచుకుంటూ కృతజ్ఞతలర్పిద్దాం.

ఏది గొప్ప సంపద?

సత్కార్యాలను చెయడంవల్ల తను సంపాదించిన సంపదకు,
ఒక ధన్యత చేకూర్చిన వారి సంపదే నిజమైన గొప్ప సంపద.

హిందూ సహకార సమున్నత సంస్థయొక్క ప్రార్థనా కూటమి

కుటుంబ సమస్యలు తీరడానికి, ఆర్థిక సమస్యలు తీరడానికి,
రోగ సమస్యలనుండి విముక్తి పొందడానికి, వ్యాపారాభివృద్ధికి, విద్యలో
ఎదగడానికి, వివాహప్రాప్తికి, సంతాన ప్రాప్తికి మరియు పరమపదించిన
వారి ఆత్మశాంతికి మన ప్రార్థనా సమాజము మీకోసం ప్రార్థన చేసి
భగవంతుడిని వేడుకోవడానికి సిద్ధంగావుంది.

సంప్రదింపులకై : 8008683617, teluguhinduupm@gmail.com

“భగవంతుడిని తలచుకొని మంత్రం జపించి
ప్రార్థనచేయడం తెలిసిన భక్తునికి అన్నింటా విజయమే”

.....

“ధ్యానం అన్నది వీలయినంత వరకు చెయ్యడం కాదు
దైవ జ్ఞానం కలిగేవరకు చేసేదే ధ్యానం”

హిందూ సహకార సమున్నత సంస్థ ట్రస్టు అన్నదాన కార్యక్రమము

- భగవత్ సేవ చేయు భక్తులకు ప్రతిరోజు అన్నదానం చేయుట.
- ప్రతి ఆదివారం, పళని మరియు నత్తానల్లూర్ ధ్యాన సభలలో యోగ, ధ్యానం, మంత్రోభ్యాసము తరగతులు ముగియగానే ఆ మధ్యాహ్నము అన్నదానం సలుపుట.
- పాదయాత్ర చేయువారికి కూడా అన్నదానం సలుపుట.

ఈ అన్నదాన కార్యక్రమములో పాల్గొనడానికి ఇష్టపడేవారు విరాళాలు ఇచ్చి భగవంతుని దీవెనలని అందుకొనమని ప్రార్థిస్తున్నాము.

గమనిక: **M.O.** పంపదలచిన వారుపైన పేర్కొన్న విలాసానికి గాని లేక మొదటపుటలో పేర్కొన్న విలాసానికి గాని పంపమని కోరుకుంటున్నాము.

ACCOUNT DETAILS

Account Name : **HINDU UNITED PROGRESSIVE MOVEMENT**

Account Number: **020200100104313**

Bank Name : **Dhanalaxmi Bank, Branch : Palani,**

IFSC Code : **DLXB0000202**

“పరుల వృద్ధికోసం దైవచింతనతో పాటుపడు
నీ అభివృద్ధికి ఆ భగవంతుడే చేయూతనిస్తాడు”

.....

“మనస్సులో గుడికట్టుకొని తరచూ భగవంతుడిని
పూజించుకొనేవారికి సకల సంపదలు సిద్ధిస్తాయి.”

ప్రేమపలుకు

ప్రతి ఒక్కరు తాను పొందిన ఆనందం అంధరికీ కలగాలని కోరుకోవడమే మానవస్నేహం అనబడుతుంది.

మంచి బుద్ధికుశలత, మంచి గుణం, విద్య, ఇంద్రియనిగ్రహం, శక్తి, మితముగా మాట్లాడడం, శక్తికి తగ్గట్టుగా దానధర్మాలు చెయ్యడం, కృతజ్ఞతాభావం అనబడే ఎనిమిది గుణాలు మనిషిని ప్రకాశింపజేస్తాయి.

అన్నదానం చేయడానికి, జ్ఞాన సంబంధిత పుస్తకాలను, మంచి వార్తలను ముద్రించి విడుదల చేయుటకును, మన సనాతన ధర్మాలని జనానికి తెలియ చేయుటకును, మన రాబడిలో చిన్నమొత్తము ఖర్చుచేసేవారు భగవంతుడికి అత్యంత ప్రీతిపాత్రులగుదురు.

శోధనలు లేకుండా సాధనలు లేవు

పరిక్షలు లేకుండా ఉత్తీర్ణత లేదు

ప్రయత్నం చెయ్యనివారికి విజయం లేదు

కృషి లేని వారికి రాబడిలేదు

ధర్మం చేయని వారికి పుణ్యంలేదు

దైవచింతన లేనివారికి జ్ఞానం లేదు

అన్నీ సబ్యంగా జరగాలంటే ములమంత్రం జపించి, తరచూ మనస్సులో భగవంతుడిని తలచుకుంటూ పూజిస్తూ వస్తే ఇక జరుగవు అనుకున్న పనులుకూడా విజయవంతంగా జరిగితిరుతాయి.

సదా దైవసేవలో: